

Η Σύμη εόρτασε την 78η επέτειο της Ενσωματώσεως της Δωδεκανήσου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Ημέρα Εθνικής Μνήμης η σημερινή για τα Δωδεκάνησα, την πανάρχαια αυτή κοιτίδα του Ελληνισμού στο Αρχιπέλαγος του Αιγαίου, αφού πριν από 78 χρόνια και μετά από έξι και πλέον αιώνες σκληρής δουλείας, τα Νησιά την 7η Μαρτίου 1948 ενσωματώνονται στην Μητέρα Ελλάδα.

Στην Σύμη, την έδρα της Ι. Μητροπόλεως, τελέσθηκε πανηγυρική Δοξολογία στον Μητροπολιτικό Ι. Ναό του Τιμίου Προδρόμου χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου, πλαισιωμένου εκ του ι. Κλήρου της Σύμης.

Παρόντες όλοι οι εκπρόσωποι των τοπικών Αρχών, με επικεφαλής τον Δήμαρχο Σύμης κ. Ελευθέριο Παπακαλοδούκα, τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Φίλιππο Δερμιτζάκη και Μέλη αυτού. Εκπρόσωπος της Δ.Α.Ν. Σύμης ο Διοικητής, Συνταγματάρχης κ. Νικόλαος Βλαστουδάκης, του 549 ΤΕ ο Διοικητής Αντισυνταγματάρχης κ. Ευάγγελος Καρσιώτης, Αξιωματικοί και Υπαξιωματικοί.

Εκπρόσωπος της Ελληνικής Αστυνομίας παρέστη ο Αστυνόμος κ. Δημοσθένης Κοτσιλάρας και του Λιμενικού Σώματος ο Υπολιμενάρχης Σύμης, κ. Παράσχος Τσαγκαρέλλης, η Πρόεδρος της Ενώσεως Γυναικών Σύμης κ. Σεβαστή Νικόλη και οι Εκπρόσωποι Κομμάτων των λοιπών τοπικών Φορέων και Συλλόγων. Παρέστησαν επίσης, Εκπαιδευτικοί των Σχολείων της Νήσου, οι Μαθητές μας, Τμήμα και ομάδα Ναυτοπροσκόπων. Μετά την Απόλυση της Δοξολογίας τον Πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Διευθυντής του ΕΠΑΛ Σύμης κ. Αναστάσιος Μεγαλούδης, αναφερόμενος εμπειριστατωμένα στα ιστορικά εκείνα γεγονότα, τα οποία, οδήγησαν στην πολυπόθητη ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου στην Μητέρα Ελλάδα.

Αμέσως μετά ακολούθησε η **επιμνημόσυνη δέηση υπέρ των πεσόντων αγωνιστών του Έθνους ενώπιον του Μνημείου** και κατατέθηκαν στεφάνια από τους προαναφερομένους εκπροσώπους των τοπικών Αρχών. Ακολούθησε η παρέλαση, αρχίζοντας με τους Ναυτοπροσκόπους, τους μαθητές των Δημοτικών Σχολείων και του Πανορμιτείου Γυμνασίου και των Λυκείων του Νησιού. Έκλεισαν τέλος οι Αξιωματικοί και Στρατιώτες της Δ.Α.Ν. Σύμης, καθώς και οι περήφανοι Συμαίοι Εθνοφύλακες.

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

Τα Δωδεκάνησα εξαιτίας της γεωγραφικής τους θέσεως δέχθηκαν καταστρεπτικές επιδρομές από πλείστους εχθρούς όπως τους Πέρσες, τους Σαρακηνούς πειρατές, τους Σταυροφόρους και τους Τούρκους. Από το 1309 περιήλθαν στην εξουσία των Ιωαννιτών Ιπποτών και έμειναν υπό την κυριαρχία τους έως το 1522, όποτε καταλήφθηκαν από τους Οθωμανούς.

Με την έναρξη του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του 1821, τα Δωδεκάνησα επαναστάτησαν, αλλά το 1830 επιστράφηκαν μαζί με τη Σάμο στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, με αντάλλαγμα την Εύβοια, η οποία ενσωματώθηκε στο ελεύθερο ελληνικό κράτος.

Η κατάληψη των Δωδεκανήσων από τους Ιταλούς το 1912 αναπτέρωσε τις ελπίδες των κατοίκων τους ότι σύντομα τα νησιά θα ενταχθούν στον εθνικό κορμό. Πράγματι, με τη συνθήκη των Σεβρών (10 Αυγούστου 1920) τα Δωδεκάνησα παραχωρούνταν στην Ελλάδα, με εξαίρεση τη Ρόδο, που θα παρέμενε για ένα διάστημα υπό ιταλική διοίκηση. Όμως, η ατυχής έκβαση της μικρασιατικής εκστρατείας έδωσε την ευκαιρία στους Ιταλούς να υπαναχωρήσουν και με την άνοδο του Μουσολίνι προσπάθησαν να τα εξιταλίσουν.

Μετά τη συνθηκολόγηση των Ιταλών (1943), κύριοι των Δωδεκανήσων έγιναν οι Γερμανοί και μετά την παράδοση της Χιτλερικής Γερμανίας (Μάιος 1945), η Μεγάλη Βρετανία. Τότε ετέθη το μέγα εθνικό ζήτημα της ενσωματώσεως των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα. Ήταν απαίτηση του ελληνικού λαού και επί αιώνες είχε χυθεί άφθονο ελληνικό αίμα για τον υπέρτατο αυτό σκοπό. Έτσι το θέμα θα ετίθετο στη Διάσκεψη Ειρήνης των νικητριών δυνάμεων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που θα συνερχόταν στο Παρίσι.

Η Ελλάδα διά του πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Τσαλδάρη διαμήνυσε ότι θα έθετε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων ως εθνικές διεκδικήσεις την πρόσκτηση της Βορείου Ηπείρου και των Δωδεκανήσων, τη διευθέτηση των ελληνοβουλγαρικών συνόρων, ενώ σκόπευε να θέσει και το ζήτημα της Κύπρου στη Μεγάλη Βρετανία. Από τις τέσσερις αυτές εθνικές διεκδικήσεις, μόνο το θέμα των Δωδεκανήσων ευοδώθηκε, χωρίς δυσκολίες και περιπλοκές.

Και τούτο, διότι ο Στάλιν και ο Τσόρτσιλ, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, προσπάθησαν να δελεάσουν την Τουρκία, προσφέροντάς της ορισμένα παράκτια νησιά του Αιγαίου, προκειμένου να την πείσουν να λάβει μέρος στον πόλεμο στο πλευρό των Συμμάχων ή τουλάχιστον να παραμείνει αυστηρά ουδέτερη. Όμως, σε μία απρόσμενη στροφή της πολιτικής της, η Σοβιετική Ένωση συγκατατέθηκε να αποδοθούν τα Δωδεκάνησα στη Ελλάδα, στη συνεδρίαση των Υπουργών Εξωτερικών που προετοίμαζε τη Διάσκεψη Ειρήνης των Παρισίων. Έτσι, προτού καν συνέλθει η Διάσκεψη Ειρήνης, το θέμα των Δωδεκανήσων είχε λάβει ευνοϊκή τροπή για την Ελλάδα.

Στις 10 Φεβρουαρίου 1947 υπογράφηκε στο Παρίσι η Συνθήκη Ειρήνης με την Ιταλία, σύμφωνα με την οποία τα Δωδεκάνησα αποδίδονταν στην Ελλάδα, ενώ η

Ιταλία υποχρεωνόταν σε αποζημίωση ύψους 105 εκατομμυρίων δολαρίων προς τη χώρα μας.

Η τελετή παράδοσης των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα από τις βρετανικές αρχές έγινε στις 31 Μαρτίου 1947 στη Ρόδο μέσα σε πανηγυρική ατμόσφαιρα. Πρώτος διοικητής των Δωδεκανήσων ανέλαβε ο αντιναύαρχος Περικλής Ιωαννίδης, με πολιτικό σύμβουλο τον πανεπιστημιακό και δικαστικό Μιχαήλ Στασινόπουλο, μετέπειτα πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας. Η επίσημη τελετή της ενσωμάτωσης έγινε στις 7 Μαρτίου 1948, πρωτοστατούντος του Δημάρχου Ροδίων Δικηγόρου Γαβριήλ Χαρίτου, καταγομένου εκ Σύμης και το 1955 τα Δωδεκάνησα έγιναν Νομός με πρωτεύουσα την Ρόδο.